

[Knud Jespersen.]

midler. Vi sagde under finanslovdebatten, at hvis man lavede en sådan omfordeling af byrderne, kunne det rige Danmarks velfærd blive noget, der kom til at angå hele befolkningen, og så kunne man sikre arbejde.

Nu står vi altså på den næstsidste dag i denne folketingsssamling, hvor nogle kan prale med politisk stabilitet, men udenfor går der 150.000 arbejdsløse. I hver eneste bolig venter man med frygt på, hvad der skal ske med de nye huslejeforhøjelser. På uddannelsesstederne er man bange for fremtiden. De ældre og de syge frygter nye sociale nedskæringer. Ja men i en sådan situation bør vores ansvarlighed og stabilitet komme til udtryk ved, at man forpligter sig til at føre politik på en ny måde og for andre, end man har gjort indtil nu.

Brusvang (CD):

I denne afsluttende politiske debat vil jeg gerne indledningsvis sige noget om centrumdemokraternes boligpolitik, som efter de seneste oplysninger, der er trængt frem til offentligheden, forekommer mig at være mere aktuel end nogen sinde.

Jeg tror, man med almindelig interesse har erfaret indholdet af den statistik, som boligministeriet har forelagt boligudvalget, og som er refereret i alle aviser i dag. Jeg kan f. eks. citere Berlingske Tidende, som har en udførlig omtale under overskriften „Lejere er dyrere for samfundet end ejere“. Denne redegørelse søger at vise, hvad det koster samfundet i rentesikring og boligsikring til lejerne på den ene side, og på den anden side hvad det koster samfundet, at parcelhusejerne har et skattnedslag. Og så kommer man til det ikke for centrumdemokraterne, men sikkert for mange andre overraskende resultat, at det egentlig er lejerne, der er de dyreste for samfundet. Dette være ikke sagt som en hetz imod lejerne, men for at klargøre og forsvare, at vi fra CDs side har kæmpet imod den hetz, som fra mange partiers side har været rettet imod parcelhusejerne, om hvem man sagde, at de i virkeligheden nassede på samfundet. Vi sagde: det er ikke korrekt, det er gennemsnitlig meget flittige og sparsommelige mennesker, og det er helt urimeligt at lægge dem for had.

Nu viser det sig altså også, at statistisk

set over en 10 års periode er det, som det har kostet at betale i tilskud på den ene eller den anden måde til en lejer, omtrent det dobbelte af, hvad det koster samfundet i skattnedslag for en almindelig parcelhusejer.

Jeg er fuldt opmærksom på, at der i de fremlagte oplysninger er taget visse forbehold. Der er taget det konkrete forbehold, at denne statistik og den konklusion, jeg har refereret, ikke gælder for meget store, for meget dyre parcelhuse, hvor folk sidder med en stor indtægt og derfor har en ganske særlig fordel af skattefradraget. Der er også taget det mere generelle forbehold, at der ikke i denne statistik fuldt ud kan inddrages de forventninger, som parcelhusejerne kan have med hensyn til en eventuel inflationsgevinst. Men når disse forbehold er taget, er det helt tydeligt, at der er tale om, at generelt for almindelige ejere og for almindelige lejere er lejerne altså dyrere for samfundet.

Men hermed er der jo også netop lagt op til, at man burde drage en konsekvens heraf, der er lagt op til, at man burde erkende det rigtige i den politik på boligområdet, som centrumdemokraterne har forsvaret gang på gang, hvor vi har sagt, det er uretfærdigt med disse grundskatter, det er uretfærdigt med disse lejeværdier. Nu burde regeringen vedkende sig den kendsgerning, som rapporten er udtryk for, og drage en konklusion heraf, og jeg kan ikke se rettere, end at konklusionen må være, at det nu er tiden til, at man erkender, at boligen skal ud af selvangivelsen, og at vi altså må afskaffe dette med lejeværdisystemet.

Rentefradraget er en problematik, som selvfølgelig også skal klares i denne sammenhæng, og dér har vi jo udtrykkelig fra centrumdemokraternes side gang på gang fremhævet, at vi ikke mener, det kan stryges på én gang, men at det vil være rimeligt over en vis årrække, måske 15 år, fra at have lagt et loft et eller andet sted, som er rimeligt i dag, at komme ned til et beløb, om hvilket man kunne sige, at dette er et fradragsberettiget rentebeløb, ikke bare for parcelhusejerne, men for alle, som måtte have renter af den ene eller den anden art, hvad enten de nu har brugt deres penge til at købe hus, sommerhus, båd eller andre større værdier for, som kan medføre investering med rentefradrag.